

Tóth Ilona

Variációk egy éjszakára

1. AMIKOR TE

rossz álmom volt személytelen
veled történt vagy csak
te élted át –
ha újra is pergeted
elveszítetted azt az éjszakát
csak a csönd maradt
az arcodba röhögő hallgatás
a tudat, hogy mostantól
minden holnapod
ismétli önmagát
s a borzalom hogy
mindezen csak a félelem
kibírhatalansága
segíthet át

2. AMIKOR ÉN

csend volt akkor is
áttörhetetlen
arcvonásod a szorongó
virradatra ráfeszült
s láttam hatalmas
pengékkal darabokra
szabdalták utolsó
kinagyított tekinteted
de hát a város fegyelmezett
reggelre valakik gondosan
felsöprik mit éjszaka
elhullat a képzelet
s a csillogó kövezet
derűsen túri a biztos
cél felé hátán
surranó lépteiket

3. AMIKOR BÁRKI

MINDANNYIAN

ballagtunk rendhagyó
forgatásról békésen
feküdt a kipányvázott város
pontosan éjfél volt s
az ég agyontapétázott
az utcaseprő fel sem
emelte fejét langyosan
szívta cigarettáját
csíkozott mellén
szabadság-szigetek sziporkáztak

Nagyvárad, 1982. november

(Megjelent az *ef-lapok* 1986/9-10. számában)